

Handbal X-tra

**HAND
BAL
.BE**

Olivier Ponsard

Olivier Ponsard

“Meer respect voor arbitrage als ze het zelf doen”

De ‘week van de official’ gaat van start. Vele personen komen daarvoor in aanmerking, maar dit jaar viel de keuze van de jury op Olivier Ponsard, een leraar en handbalscheidsrechter die haast al zijn vrije tijd steekt in het begeleiden van jeugdscheidsrechters bij Hubo en die ook opleidingen geeft voor de jeugdscheidsrechters in Limburg. Met een waterval aan enthousiasme vertelt hij over zijn hobby, over het begeleiden van jeugdscheidsrechters en over de cursus die in de herfstvakantie in Limburg gegeven worden voor een nieuwe lichting jeugdscheidsrechters. Zijn ervaring stelt hij graag ten dienste van geïnteresseerde jongeren. En dat reeds sinds vele jaren.

Olivier Ponsard: "Tot ongeveer mijn 20ste was ik zelf jeugdspeler, maar dan werd ik de volgende tien jaren scheidsrechter tot op A-niveau. Door omstandigheden verdween ik dan een tijdje uit het handbal, maar toen ik 45 werd, kregen we een zoon, die toch wel wilde handballen, zeker! In Tongeren zag voorzitter Luc Tack er wel iets in om te vragen of ik niet opnieuw scheidsrechter wilde worden, samen met mijn goede vriend Tom Muysers. Zo is het opnieuw begonnen."

En hoe is het dan verder geëvolueerd?

"We zijn dan stilaan gegroeid in het arbitreren tot we B-refs werden en wedstrijden mochten leiden bij de Liga 1 Heren of de 2de nationale reeks bij de vrouwen. Toen vroegen ze bij Hubo Handbal of ik ook de jeugd van U16 en U18 jaar niet wou begeleiden als die twee of drie keer per seizoen – in een beurtrol – moesten fluiten in wedstrijden van de U12 of de U14. Dat mocht alleen gebeuren als er begeleiding aanwezig was door mij of door mijn collega's. Heel nuttig ook voor die spelers: want wie zelf eens scheidsrechter is, beseft meteen hoe moeilijk dat soms kan zijn en het zorgt voor meer begrip tegenover de refs. Ze zullen ook als speler minder snel reageren op scheidsrechters wanneer ze zelf als scheidsrechter al eens een foutje begaan hebben of als coaches zich opwinden om een mogelijk foute beslissing."

Blijkbaar deed je dat niet slecht, want de waardering was groot en er volgde een nieuwe stap.

"Leuk dat je gewaardeerd wordt. Ik kreeg de vraag of ik met Stephen Martens lesgever voor de federatie kon worden in cursussen voor de jeugd. Na een eerste stage heb ik daarna indertijd cursussen gegeven voor de jongeren in Neerpelt, Kortesseem en Overpelt."

Maar die cursussen werden vernieuwd en ze werden op een ander niveau gegeven.

"Via VHV-bestuurder Patrick de Mot werd ik in contact gebracht met een vernieuwde manier van werken om de jeugdopleiding als scheidsrechter aan te pakken. In een werkgroep met Sam Van de Plas als coördinator is heel het Vlaamse land vertegenwoordigd. Bedoeling is om eenvormigheid in opleidingen te krijgen bij alle provincies. Zo richten we ons nu in Limburg op een nieuwe lichting jeugdrefs en tijdens de komende herfstvakantie wordt deze vernieuwde cursus gegeven, maar de plaats waar dit zal doorgaan, is nog niet bekend. De toegang staat open voor iedereen, maar we kunnen slechts werken met maximum 25 deelnemers."

Wat is het verschil tussen de oude en de nieuwe cursus?

“In de nieuwe cursus blijft de theorie belangrijk, maar ze is nu meer op de praktijk gericht. We willen de jongeren meer bekwamen in handelen. De juiste dingen durven fluiten en ook onderling goede afspraken maken. Het is zeker positief dat er heel wat vraag is vanuit de clubs. Hopelijk kunnen we zodoende veel jongeren laten proeven van arbitrage en ervoor zorgen dat ze de smaak te pakken krijgen.”

Blijf je dit allemaal nog graag doen?

“Absoluut. Ook al is mijn ganse weekeinde zo goed als volledig gevuld door het handbal. Gelukkig heb ik een vrouw die mij mijn ding laat doen. Zij zorgt nu voor het vervoer en de begeleiding van onze zoon die bij de U16 speelt. Handig is natuurlijk ook dat ik als leraar een aantal pedagogische vaardigheden meedraag. Ook in het handbal. Zo kon ik op de regionale bijscholing mijn Limburgse collega’s ‘lesgeven’ over de spelregelwijzigingen. En vanaf dit seizoen ben ik ook nog eens officieel waarnemer van de groep jonge Limburgse scheidsrechters, die mogelijk wel een toekomst hebben in het handbal.”

Zie je nog positieve evoluties?

“In steeds meer clubs zijn er goede jeugdscheidsrechter begeleiders actief. Het leeft echt wel bij de clubs en we kunnen alleen maar hopen dat daardoor ook het aantal “echte” scheidsrechters stijgt. Momenteel zitten we toch met 16 kandidaten bij de eerstvolgende scheidsrechterscursus in Limburg, die onder leiding van Angelo Verdonck de vereiste basiskennis en -vaardigheden aangeleerd krijgen. We hopen dat er uit die groep heel wat nieuwe scheidsrechters komen, die wij dan kunnen begeleiden om te groeien van regio-ref naar B-ref.”

Zijn er nog verbeterpunten mogelijk in de begeleiding of issues waar je soms tegenaan loopt?

“Ik denk dat ik heel slecht geplaatst ben om daarover een oordeel uit te spreken, want ik vind dat er erg hard gewerkt wordt en met o.a. Sus Evers hebben we een levende encyclopedie aan wie je alles mag vragen en met Sam Van de Plas hebben we iemand die op het gebied van opleidingen bergen verzet. En ik vergeet hierbij zeker nog vele andere mensen.

Ik weet dat de elitescheidsrechters regelmatig onderling situaties beschrijven en analyseren – soms zelfs aan de hand van videobeelden – om hun niveau te verbeteren. Helaas bij de jeugdwedstrijden komen we zelden video-opnames tegen, hoewel we ze graag ontvangen als er toch gefilmd wordt. Het zou een meerwaarde zijn voor alle scheidsrechters, op elk niveau, als er een aanspreekpunt zou zijn waar zij terecht kunnen met heel specifieke vragen over concrete situaties die ze meegemaakt hebben. Al doende leert men, maar dergelijke ondersteuning is voor iedereen nodig. Waar ik ook al aan gedacht heb – maar ik besef dat dit zeker ook een kwestie van budget zal zijn – dat is dat waarnemers die beginnende – of jeugdrefs begeleiden drie paar ‘oortjes’ zouden ter beschikking krijgen. Twee voor de refs en één voor de begeleider, waardoor we sneller met mekaar kunnen communiceren over bepaalde situaties.”

Tekst: Marcel Coppens

